

ה' אפי' מעט מעט אסור: (יח) כלל. ונ"ל דאסור להשתין על
ז' משום גיבול מ"א עסי' ש"כ סי"ד וכתב הע"ז נ"ל ללמוד
א' חדש דהיינו שהקמה שטישין מענינת מלה אפויה שקורין

(ג) בין אם עושה בלילה רכה או קשה ושיעורא דמעט מעט לא זרזי הפוסקים וגרררה דאפי' יש בו כשיעור גרוגרת ועיין בבה"ל: (ד) טחינה גסה. ר"ל דלא שייך למיגזר דלא ליתי למיהלף בלישת ח שאינו קלי דאינו בכלל קמה לפיכך התירו בזה ברכה אפילו בה: (ה) קשה אסור. ר"ל הרבה (סד) אבל מעט מעט מותר מולעיל בקמה קלי: (ו) ואפי' כרך וכו'. עיין בט"ז שכתב סור לערוב בשבת של פסח קמה שעושין מטהינת מלה אפוייה וזנן ביין או במי דבש אף דדמי לשתיתא שהוא טחינה גסה ושם תר ברכה היינו ע"י שינוי אבל בקמה זה. אין ידוע מה נותן ולה בחול כדי לידע מה הוא השינוי. ע"כ אסור אם עושה הרבה וז"ל כתב דאם אין ידוע. יעשה שינוי דמפרש בגמרא. שיתן המאכל ולה ואח"כ המסקה וכן בתק יעקב בסיומן תע"ג מדד להקל בזה. יב להחמיר שלא לערב בכף רק מנגעט הכלי עד שיתערב וכו"ז עושה הרבה אבל אם עושה מעט מעט מותר (סה) אפי' בעבה ושינוי לדעה זו דלה"א לקמן בסט"ז אסור בעבה בכל גווני. כתב ו"א כ"ל דאסור להשתין (סו) על טיט משום גיבול. וכוונתו אפי' וז' הפוסקים דס"ל דדכדר שהוא בר גיבול אינו חייב עד שיגבול מ איסורא מיהו איובא וה"ה בעפר תיחוח ובהול ואף דהוא אין ויין ללישה מ"מ פסיק רישא הוא (פז). וכלי שרוקק בו או רוחץ בו בשבת ותחתיו יש חול הדק או גס יש לעיין אם הוא אסור או תר דאולי הוי פסיק רישא דלא ניהא ליה. ומלאחתי בספר בית מאיר ותייר (סח) מטעם זה במקום הגורך אפי' להשתין על טיט. וגררה לסמוך ע"ז (סט) במקום שהטיט אינו שלו דלא בודאי לא ניהא בלישתה. כתב הה"א כשמכסה מי רגלים בחול ואפר וכשתין וס' יהיה מתערב במי רגלים (ע) והוי כמו לישה ומנתינת מים יב (עא) להרבה פוסקים ולכן יתן הרבה אפר וחול ואז לא ניכר להלישה: (נח) יכול לערבו. במים או ביין ואפילו אם לא

החורס בכל מלאכות וכמו שכתבו בסיומן ש"מ בצהל ע"ש ולא הותר
ל דפיקוס ר"ח הודפס מחדש על שבת ראיתי דבר חדש שכתב דהא
ל מכל הפוסקים לא משמע כן : * שחרי היא כחול . משמע מזה דכחול
ס וכו' והראב"ד חולק וכתב ואינו כן שלא אמרו אפר חינו כר גיבול אל
[מ'] : * ואפילו כך וכו' . שוין במ"ב שכתבו בשם הט"ו לאסור טחיות
תא מפרפרין גלוסקין לפני החורס וכלכד שלא יגבל הא"ר יפרש דמיידי
נתערבו וכו' כ"כ הא"ר ופמ"ג לדעת זו וכן הוא פשוט בפירוש השו"ע לא
בפשיטות ומשמע דלפילו לעשות כהנה בלילה עשה התירו ג"כ בליום זה
סור לאורייתא ע"י בטיוי המוטע שחיו טורק בבת ווסן
והוא פירא דמיידי מפניו השבוטין [ואולי דזהו כוונת הטור והמהדר שכתבו
סכ"י ויתר הפוסקים לא משמע כן גם בהמרא לא מוכר דזהו דוקא על

(ג) ע"ז וא"ר לשיטת הרמב"ם שהפתיקו בשו"ע אבל לבארי פוסקים גם בקמת קלי מותה כשכלילתו רכה אפילו הרכה : (סד) אחרונים : (סה) בין אם נחיה גסה או דקה דלא חמורה מקמת קלי דמותה אפילו בעסקה אם טובה מעט ורק לדעת הי"א לקמן בסעי' גם בקמת קלי אסור : (סו) עיין בפמ"ג : (סס) הפק אולי חף בטיט קשה כי נימוח לכסף : (כו) פמ"ג : (סת) דהוא פ"ר דלא נוחל ליה באיסור דרבנן : (סט) עיין שבת ק"ג ע"א בגמרל דמשמי לריכא דקעביד בארעא דחבריו : (ע) וגרלה דבוט לא שיך פ"ר דלא נוחל ליה בדחמת נוחל ליה סיכולע המ"ר בתוך האפר וחול כדי שלא יסיח מינוח ; (ף) כאשר נבחול הגם הלא הרכה ראבונס ס"ל דחיוב מנותנת מיס ואפילו בחול הדק ג"כ דעת הרא"מ ובשם"ת וכמ"ג וכמ"ק לחיוב מנותנת מיס :

21N H7-3 710.67 8'10" 710.67 8'10" 710.67 8'10"